

tes dog tilsfald den Omstændighed, at der var en Minister, som var ansvarlig for samme, og om hvem man kunde forudsætte — og det med Rette —, at Forslagene hos ham havde gennemgaaet en meget alvorlig Prøve, inden de kom hertil. Uagtet jeg ikke dengang lagde Dølgemaal paa min Mening om, at hans Begeistring for Jernbanesager henrev ham videre end ønskeligt, og uagtet jeg udtalte min Beslagelse af, at han ikke havde fundet Modstand hos sin Collega, Finantsministeren, idet jeg troede, at det vilde have været hensigtsmæssigt, at de finansielle Hensyn vare blevne gjorte gjældende med stor Styrke ligeoverfor Forslagene af den, som var nærmest kalbet dertil, saa maatte det dog erkendes, at man havde en Mand for sig, som kunde bære det Ansvar, hvormed der var Tale, og at mange Medlemmer derfor maaffee kunde ansee sig beroligede ved, at Sagen havde gennemgaaet en alvorlig Prøve hos ham, og turde mene at kunne acquiescere derved, især naar de havde en mere almindelig Tendents til at ønske at faae Sagen fremmet stærkest muligt. Det maa herved endnu erindres, at der ved ethvert Lovforslag, som kommer fra Regjeringen, ved Siden af den ansvarlige Ministers egen Bearbejdelse tillige ligger en Bearbejdelse af de Sagkyndige. Vi vide nok, at der er mange Ukyndige, som næsten have et principielt Had til de Sagkyndige, men det er dog Noget, der altid har sin store Betydning, at inden Ministeren kommer med et Lovforslag, har han ikke blot selv prøvet det, men han har derved fundet Understøttelse af Folk, hvis særlige Kald det er at kjende de paagjældende Forhold, og som ganske sikkert kunne anvende al den Tid og den locale og den technische Kundskab derpaa, som er nødvendig, for at en saadan Prøvelse virkelig kan faae nogen Betydning. Tilsfald troer jeg da, at Enhver, der selv har været Minister, maa erkende, at han, selv med den allerførste Omhu fra sin Side for at sætte sig ind i Sagerne, dog paa ingen Maade vilde have undværet den Støtte og Styrke, som det giver, at Lovforslagene ere blevne alvorlig forberedte af Folk, som medbringe alle Betingelser derfor og kunne hellige al deres Tid til

saadanne forudgaaende Arbejder. Det er derfor, at man i Almindelighed, naar man da ikke har ligefrem Mistillid til en Regjering, betragter et Regjeringsforslag som Noget, der har større Præsumption for sig for at være rigtigt og fornuftigt end et privat Lovforslag, og mener, at man har større Garanti i det ene Tilfælde end i det andet. Dette kan naturligvis ikke være afgjørende til at stemme for eller imod en Sag, men at der er en større Betyggelse tilstede i det ene Tilfælde end i det andet, det tror jeg, at Enhver maa erkende. Men gjælder dette nu om alle Sager i Almindelighed, saa gjælder det i en særlig Grad om Jernbanespørgsmaal. Der kan Initiativet til Forslag meget let udgaae fra Folk, som ikke have eller kunne præterendere at have en virkelig dybtgaaende Indsigt i de paagjældende Forhold, ja, som maaffee ikke engang have virkelig local Kundskab. Det er vel rimeligt nok, at de som oftest have Vælgere i den paagjældende Egn, men de behøve ikke derfor at have local Kundskab. Jeg tror ikke, at der kan være nogen Præsumption med Hensyn til særlig Sagkundskab tilstede ved nærværende Lovforslag, ja, det forekommer mig endog, at det selv i allerhøieste Grad bærer Præg deraf, naar det f. Ex. i samme hedder, at, forsaavidt der er noget af en vis tidligere nedlagt Bet. tilbage, saa skal det komme den nye Jernbane tilgode. Et saadant simpelt praktisk og factisk Spørgsmaal staaer altsaa i Lovforslaget hen som Noget Uvist, hvilket kan være ganske i sin Orden i en Samtale, men ikke forekommer mig at være paa sin rette Plads i et Forslag til en Lov.

Naar jeg dernæst seer hen til Sagen i dens Heelhed, saa forekommer det mig, at man meget let maa kunne blive enig om, at det er ønskeligt og naturligt, at Jernbanerne paa Sjælland alle ere i den samme Haand og under den samme Bestyrelse. Dette er et Spørgsmaal, som jeg ikke skal udbille meget vidtløftig. Det ligger nemlig overmaade nær, at der maa komme en ganske anderledes Mand og Styrke ind i Driften, naar det Hele kan combineres sammen og baade i Henseende til Bestyrelse, Materiel osv. gribe ind i hinanden, end naar der bliver Spørgsmaal om to Baner, der, som